

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

5.1 สรุปผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง “ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จในการนํานโยบายการศึกษาขั้นพื้นฐานไปปฏิบัติในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดชัยภูมิ” มีวัตถุประสงค์ที่สำคัญ 3 ประการคือ

1. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความสำเร็จในการนํานโยบายการศึกษาขั้นพื้นฐานไปปฏิบัติในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดชัยภูมิกับปัจจัยการสนับสนุนนโยบาย สมรรถนะองค์กร และสาระของนโยบาย

2. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จในการนํานโยบายการศึกษาขั้นพื้นฐานไปปฏิบัติในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดชัยภูมิ

3. เพื่อศึกษาแนวทางในการแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับการนํานโยบายการศึกษาขั้นพื้นฐานไปปฏิบัติในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดชัยภูมิ

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ บุคลากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดชัยภูมิ ประกอบด้วย นายกองคํารบริหารส่วนตำบล/นายกเทศมนตรี ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล หัวหน้าสำนักงานปลัด หัวหน้าฝ่ายโยธา หัวหน้าฝ่ายการคลัง หัวหน้างานวิเคราะห์นโยบายและแผน และหัวหน้ากองการศึกษา จำนวน 273 คน สุ่มเลือกตัวอย่างโดยใช้เทคนิคการเลือกตัวอย่างแบบแบ่งชั้นภูมิ (Stratified Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบสอบถามทดสอบสมมติฐานโดยการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ (Stepwise Multiple Regression) ผลการวิเคราะห์ข้อมูลสรุปได้ดังนี้

ตารางที่ 29 สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ตัวแปรที่ศึกษา	\bar{X}	S.D.	การแปลผล
ประสิทธิผลของนโยบายการศึกษา	3.33	0.77	ปานกลาง
ความสำเร็จในการรับโอนการจัดการศึกษา	2.97	0.98	ปานกลาง
โครงสร้างองค์กร	3.59	0.84	มาก
งบประมาณ	3.28	0.83	ปานกลาง
บุคลากร	3.43	0.78	ปานกลาง
วัสดุอุปกรณ์	3.40	0.83	ปานกลาง
ระบบการบริหารงาน	3.40	0.85	ปานกลาง
ความร่วมมือของบุคลากรระหว่างสถานศึกษากับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	3.45	0.73	ปานกลาง
ทัศนคติของครูและผู้บริหารสถานศึกษา	3.19	0.79	ปานกลาง
การพัฒนาบุคลากร	3.50	0.86	ปานกลาง
วัตถุประสงค์ของนโยบาย	3.35	0.84	ปานกลาง
มาตรฐานของนโยบาย	3.35	0.83	ปานกลาง
ความสอดคล้องของการปฏิบัติ	3.44	0.82	ปานกลาง

จากตารางที่ 29 แสดงให้เห็นว่าตัวแปรที่ศึกษามีจำนวน 13 ตัวแปร จำแนกเป็นความสำเร็จในการนำนโยบายการศึกษาขั้นพื้นฐานไปปฏิบัติ จำนวน 2 ตัวแปร และปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จในการนำนโยบายการศึกษาขั้นพื้นฐานไปปฏิบัติจำนวน 11 ตัวแปร จะเห็นได้ว่าตัวแปรที่ศึกษาที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากมีจำนวน 1 ตัวแปร ได้แก่ ประสิทธิผลของนโยบายการศึกษา ความสำเร็จในการรับโอนการจัดการศึกษา โครงสร้างองค์กร ส่วนงบประมาณ บุคลากร วัสดุอุปกรณ์ ระบบการบริหารงาน ความร่วมมือของบุคลากรระหว่างสถานศึกษากับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ทัศนคติของครูและผู้บริหารสถานศึกษา การพัฒนาบุคลากร วัตถุประสงค์ของนโยบาย มาตรฐานของนโยบาย และความสอดคล้องของการปฏิบัติ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง

5.1.1 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลของนโยบายการศึกษา

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลของนโยบายการศึกษา (EFFE) มีจำนวน 5 ปัจจัย ได้แก่ มาตรฐานของนโยบาย ($\beta_1 = 0.13, t = 6.76$) ความสอดคล้องของการปฏิบัติ ($\beta_2 = 0.19, t = 4.26$) ระบบการบริหารงาน ($\beta_3 = 0.24, t = 4.82$) ทักษะของครูและผู้บริหารสถานศึกษา ($\beta_4 = 0.09, t = 2.89$) และการพัฒนาบุคลากร ($\beta_5 = 0.07, t = 2.25$) โดยจะเห็นได้ว่าทั้ง 5 ปัจจัยมีอิทธิพลเชิงบวกต่อประสิทธิผลของนโยบายการศึกษา

5.1.2 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จในการรับโอนการจัดการศึกษา

ผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่าปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จในการรับโอนการจัดการศึกษา (EDTR) มีจำนวน 8 ปัจจัย ได้แก่ มาตรฐานของนโยบาย ($\beta_1 = 0.41, t = 3.50$) ทักษะของครูและผู้บริหารสถานศึกษา ($\beta_2 = 0.45, t = 6.10$) งบประมาณ ($\beta_3 = 0.21, t = 2.59$) วัตถุประสงค์ของนโยบาย ($\beta_4 = -0.40, t = -3.46$) ความสอดคล้องของการปฏิบัติ ($\beta_5 = 0.30, t = 2.80$) โครงสร้างองค์กร ($\beta_6 = -0.15, t = -2.22$) ระบบการบริหารงาน ($\beta_7 = 0.24, t = 2.39$) และความร่วมมือความร่วมมือของบุคลากรระหว่างสถานศึกษากับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ($\beta_8 = -0.21, t = -2.22$) จะเห็นได้ว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลเชิงบวกต่อความสำเร็จในการรับโอนการจัดการศึกษามีจำนวน 5 ปัจจัย ได้แก่ มาตรฐานของนโยบาย ทักษะของครูและผู้บริหารสถานศึกษา งบประมาณ ความสอดคล้องของการปฏิบัติ และระบบการบริหารงาน ส่วนปัจจัยที่มีอิทธิพลเชิงลบต่อความสำเร็จในการรับโอนการจัดการศึกษามีจำนวน 3 ปัจจัย ได้แก่ วัตถุประสงค์ของนโยบาย โครงสร้างองค์กร และความร่วมมือของบุคลากรระหว่างสถานศึกษากับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

5.1.3 แนวทางในการแก้ไขปัญหาการนำนโยบายการศึกษำขึ้นพื้นฐานไปปฏิบัติ

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลและนายกเทศมนตรี เป็นบุคคลที่มีบทบาทสำคัญในการนำนโยบายการศึกษาไปปฏิบัติ ดังนั้น หน่วยงานของรัฐที่กำกับดูแลองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจึงควรมีการสร้างความรู้ความเข้าใจให้แก่ผู้นำองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเกี่ยวกับการนำนโยบายการศึกษำขึ้นพื้นฐานไปปฏิบัติ รวมทั้งมีการนิเทศติดตามผลการนำนโยบายการจัดการศึกษำขึ้นพื้นฐานไปปฏิบัติ

บุคลากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่รับผิดชอบด้านการศึกษา ควรได้รับการส่งเสริมสนับสนุนให้ได้รับการศึกษาต่อในระดับปริญญาโทและปริญญาเอกเพื่อให้มีความสามารถในการบริหารจัดการด้านการศึกษา และเพื่อให้เป็นที่ยอมรับของครูและผู้บริหารสถานศึกษา

ปัญหาสำคัญอีกเรื่องหนึ่งในการนำนโยบายการศึกษาไปปฏิบัติในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น คือเรื่องงบประมาณ ปัจจุบันงบประมาณขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีจำนวนไม่เพียงพอต่อการบริหารงานตามพันธกิจที่มีอยู่ การนำนโยบายการจัดการศึกษาไปปฏิบัติ เช่น การรับโอนสถานศึกษา จึงเป็นภาระต่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในด้านงบประมาณ ดังนั้น หน่วยงานของรัฐที่กำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนำนโยบายการศึกษาไปปฏิบัติ ควรมีการชี้แจงให้ผู้นำองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้เข้าใจอย่างชัดเจนเกี่ยวกับแหล่งที่มาของงบประมาณที่จะนำมาใช้ในการจัดการศึกษา

ควรส่งเสริมให้ทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องเข้าไปมีส่วนร่วมในการในการนำนโยบายการศึกษาขึ้นพื้นฐานไปปฏิบัติในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ภาพลักษณ์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเกี่ยวกับความไม่โปร่งใสและการแสวงหาผลประโยชน์ของผู้บริหารในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นอุปสรรคประการหนึ่งที่ทำให้ครูและผู้บริหารสถานศึกษาขาดความเชื่อมั่นในจริยธรรมการบริหารงานของผู้บริหารในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จึงไม่สมัครใจที่จะโอนไปสังกัดอยู่ในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ดังนั้น ผู้บริหารขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควรได้รับการส่งเสริมสนับสนุนให้มีการบริหารงานด้วยความโปร่งใสโดยการนำหลักการบริหารจัดการที่ดีไปปฏิบัติในองค์กร

5.2 อภิปรายผล

การศึกษา “ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จในการนำนโยบายการศึกษาขึ้นพื้นฐานไปปฏิบัติในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดชัยภูมิ” มีประเด็นที่น่าสนใจนำมาอภิปรายผลทุกปัจจัยประกอบด้วย

1) ด้านความร่วมมือของบุคลากรระหว่างสถานศึกษากับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เป็นปัจจัยที่มีส่งผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายการศึกษาไปปฏิบัติในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดชัยภูมิ สาเหตุที่เป็นเช่นนี้เพราะว่าความร่วมมือระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกับสถานศึกษาทำให้ทั้งสองฝ่ายมีความรู้ความเข้าใจตรงกันเกี่ยวกับเจตนารมณ์ของกฎหมายเกี่ยวกับการนำนโยบายการศึกษาไปปฏิบัติ ทำให้เกิดการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ความรู้ และประสบการณ์ มีการวางแผนร่วมกัน และแสวงหาแนวทางแก้ไขปัญหาการจัดการศึกษาร่วมกัน ผลการวิจัยครั้งนี้มีสอดคล้องกับผลการศึกษาของ วรเดช จันทรศร (2543) ซึ่งได้ศึกษาถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อการนำนโยบายกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาไปปฏิบัติ ตามแนวคิดของลักษณะปัญหาในการนำนโยบายสาธารณะไปปฏิบัติ งานวิจัยของทองใบ สุกชารี (2536) ซึ่งได้ศึกษาการนำนโยบายของวิทยากรไปปฏิบัติ: กรณี

ศึกษาสหวิทยาลัยอีสานใต้ และแนวคิดทฤษฎีของ Edwards (1980) ซึ่งกล่าวว่าการติดต่อสื่อสาร ทรัพยากร การให้ความร่วมมือในการปฏิบัติงาน โครงสร้างระบบราชการ และความสลับซับซ้อนเป็น ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อความสำเร็จของการนำนโยบายไปปฏิบัติ

2) **ด้านทัศนคติของครูและผู้บริหารสถานศึกษา** เป็นปัจจัยที่มีส่งผลต่อความสำเร็จของการนำ นโยบายการศึกษาไปปฏิบัติในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดชัยภูมิ สาเหตุที่เป็นเช่นนี้เพราะว่า ทัศนคติเชิงลบของครูและผู้บริหารสถานศึกษานำไปสู่การคัดค้าน เกี่ยวกับการ โอนสถานศึกษาไป สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตรงกันข้าม ถ้าครูและผู้บริหารสถานศึกษามีทัศนคติเชิงบวก ย่อม เป็นเหตุทำให้ครูและผู้บริหารสถานศึกษาเต็มใจที่จะโอน ไปอยู่ในสังกัดขององค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่น จะเห็นได้ว่าผลการวิจัยครั้งนี้มีความสอดคล้องกับผลการศึกษาของ Paul Berman (1977) ซึ่งได้ ศึกษาเกี่ยวกับการแสวงหาปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายนวัตกรรมที่รัฐบาลกลางได้ สนับสนุนให้ท้องถิ่นไปปฏิบัติ ผลการศึกษาของ อาคม ใจแก้ว (2533) ซึ่งได้ศึกษาการนำนโยบายไป ปฏิบัติในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้: ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อความสำเร็จ และสอดคล้องกับ แนวคิดทฤษฎีของ Scheirer (1987)

3) **ด้านการพัฒนาบุคลากร** เป็นปัจจัยที่มีส่งผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายการศึกษาไป ปฏิบัติในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดชัยภูมิ สาเหตุที่เป็นเช่นนี้เพราะว่าบุคลากรขององค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นทรัพยากรที่สำคัญซึ่งมีผลต่อความสามารถในการนำนโยบายการศึกษาไป ปฏิบัติรวมทั้งมีผลทำให้ครูและผู้บริหารสถานศึกษามีความรู้สึกเชื่อมั่นในความรู้ความสามารถและ สักยภาพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่จะเข้ามาดูแลครูและผู้บริหารสถานศึกษา ซึ่งส่วนมากเป็น บุคคลที่มีการศึกษาสูง จึงต้องการผู้บังคับบัญชา ผู้กำกับดูแล หรือเพื่อนร่วมมีร่วมที่มีความรู้ ความสามารถทัดเทียมกันเพื่อเข้ามาดูแลการจัดการศึกษาให้เป็นไปในทิศทางที่ครูและผู้บริหาร สถานศึกษาต้องการ จะเห็นได้ว่าผลการศึกษานี้มีสอดคล้องกับผลการศึกษาของ เสกสรร นิสัยกล้า (2550) ซึ่งได้ศึกษาการนำนโยบายธรรมาภิบาลไปปฏิบัติ กรณีศึกษากรุงเทพมหานคร และสอดคล้อง กับแนวคิดทฤษฎีของ Berman and McLaughlin (1977) Paul Berman (1978)

4) **ด้านโครงสร้างองค์กร** เป็นปัจจัยที่มีส่งผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายการศึกษาไป ปฏิบัติในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดชัยภูมิ สาเหตุที่เป็นเช่นนี้เพราะว่าโครงสร้างองค์กรที่มี ความชัดเจนย่อมทำให้เกิดความชัดเจนเกี่ยวกับนโยบาย การมอบหมาย บุคลากรที่ได้รับมอบหมาย

ไว้รับผิดชอบงานด้านการศึกษางบประมาณที่จะได้รับการจัดสรรเพื่อใช้ในการจัดการศึกษา ผลการวิจัยครั้งนี้มีความสอดคล้องกับผลการศึกษาของ สุนิตดา เทศนิยม (2541) ซึ่งได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อความสำเร็จของการนำนโยบายการวางแผนครอบครัวไปปฏิบัติผลการศึกษาของ Robert H. Sebling (1979) ซึ่งได้ทำการศึกษาถึงปัญหาที่ทำให้นโยบายความร่วมมือระหว่างมหาวิทยาลัยของรัฐกับกรมสวัสดิการสังคมในประเทศสหรัฐอเมริกาล้มเหลวลง และผลการศึกษาของพรชัย ชูชัยวุฒิพงศ์ (2549) ซึ่งได้ศึกษาการนำนโยบายการศึกษาด้านอาชีพไปปฏิบัติ กรณีศึกษาโรงเรียนฝึกออาชีพ กรุงเทพมหานคร (บางรัก)

5) **ด้านงบประมาณ** เป็นปัจจัยที่มีส่งผลกระทบต่อความสำเร็จของการนำนโยบายการศึกษาไปปฏิบัติ ในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดชัยภูมิ สาเหตุที่เป็นเช่นนี้เพราะว่า งบประมาณเป็นปัจจัยขับเคลื่อนให้การจัดการศึกษาสามารถดำเนินไปได้อย่างมีคุณภาพและมีประสิทธิภาพ การขาดแคลนงบประมาณย่อมทำให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไม่ยินดีเต็มใจที่จะจัดการศึกษาและไม่สามารถจัดการศึกษาได้อย่างมีคุณภาพ โดยทั่วไป การจัดการศึกษาต้องอาศัยงบประมาณจำนวนมาก เพื่อจ่ายเป็นเงินเดือนค่าจ้างบุคลากรทางการศึกษา ก่อสร้างอาคารสถานที่ ซื้อวัสดุอุปกรณ์ และครุภัณฑ์ทางการศึกษา รวมทั้งเพื่อใช้ในการทำกิจกรรมต่าง ๆ เกี่ยวกับการศึกษา ดังนั้น งบประมาณจึงมีความสำคัญต่อการนำนโยบายการศึกษาขึ้นพื้นฐานไปปฏิบัติในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ผลการวิจัยครั้งนี้มีความสอดคล้องกับผลการศึกษาของ กล้า ทองขาว (2534) ซึ่งได้ศึกษาปัญหาของการนำนโยบายณรงค์เพื่อการรู้หนังสือแห่งชาติ และผลการศึกษาของพรชัย ชูชัยวุฒิพงศ์ (2549) ซึ่งได้ศึกษาการนำนโยบายการศึกษาด้านอาชีพไปปฏิบัติ กรณีศึกษาโรงเรียนฝึกออาชีพกรุงเทพมหานคร (บางรัก)

6) **ด้านบุคลากร** เป็นปัจจัยที่มีส่งผลกระทบต่อความสำเร็จของการนำนโยบายการศึกษาไปปฏิบัติในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดชัยภูมิ เพราะว่าการศึกษาคือหัวใจที่สำคัญที่สุดขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งจะต้องมีจำนวนเพียงพอในเชิงปริมาณ มีบทบาทหน้าที่ที่ชัดเจน ได้รับมอบหมายงานด้านการศึกษาที่ชัดเจน ในด้านคุณภาพ บุคลากรโดยรวมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ต้องมีวุฒิการศึกษาสูง ต้องมีความรู้ และคุณธรรมในการบริหารงาน ซึ่งปัจจัยเหล่านี้นำไปสู่การสร้างเชื่อมั่นแก่ครู ผู้บริหารสถานศึกษา และประชาชนโดยทั่วไป เมื่อบุคลากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีจำนวนเพียงพอและมีคุณภาพเพียงพอย่อมทำให้การนำนโยบายการศึกษาไปปฏิบัติประสบความสำเร็จตามความคาดหวัง ผลการวิจัยดังกล่าวนี้มีความสอดคล้องกับผลการศึกษาของ ทองใบ สุคชารี (2536) ซึ่งได้ศึกษา การนำนโยบายของวิทยากรไปปฏิบัติ: กรณีศึกษาสหวิทยาลัย

อีสานใต้ ผลการศึกษาของ เสกสรร นิสัยกล้า (2550) ซึ่งได้ศึกษาการนำนโยบายธรรมาภิบาลไปปฏิบัติ กรณีศึกษากรุงเทพมหานคร

7) **ด้านวัสดุอุปกรณ์** เป็นปัจจัยที่มีส่งผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายการศึกษาไปปฏิบัติ ในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดชัยภูมิ สาเหตุที่เป็นเช่นนี้เพราะว่า วัสดุอุปกรณ์รวมถึงครุภัณฑ์ เป็นปัจจัยที่ส่งเสริมสนับสนุนให้การปฏิบัติงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและมีคุณภาพ รวมทั้งทำให้การปฏิบัติงานบรรลุวัตถุประสงค์ ดังนั้น วัสดุอุปกรณ์จึงมีความสำคัญต่อความสำเร็จในการนำนโยบายการศึกษาไปปฏิบัติ ผลการวิจัยครั้งนี้มีความสอดคล้องกับผลการศึกษาของ พรชัย ชูชัยวุฒิพงศ์ (2549) ซึ่งได้ศึกษา การนำนโยบายการศึกษาด้านอาชีพไปปฏิบัติ กรณีศึกษาโรงเรียนฝักอาชีพกรุงเทพมหานคร (บางรัก) ผลการศึกษาของทองใบ สุธาจารี (2536) ซึ่งได้ศึกษาการนำนโยบายของวิทยากรไปปฏิบัติ: กรณีศึกษาสภวิทยาลัยอีสานใต้ และสอดคล้องกับแนวคิด ทฤษฎีของ Berman and McLaughlin (1976) และ Paul Berman (1978)

8) **ด้านระบบการบริหารงาน** เป็นปัจจัยที่มีส่งผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายการศึกษาไปปฏิบัติในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดชัยภูมิ สาเหตุที่เป็นเช่นนี้เพราะว่า การบริหารงานที่เป็นระบบย่อมทำให้เกิดการสื่อสารที่ชัดเจนระหว่างหน่วยงานต่าง ๆ และบุคลากรฝ่ายต่าง ๆ ในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น นอกจากนี้ ระบบการบริหารที่มีความชัดเจนทั้งในด้านนโยบาย บุคลากร งบประมาณ การวางแผน การนำแผนไปปฏิบัติ และการประเมินผลการปฏิบัติงานย่อมทำให้องค์กรได้ทราบสารสนเทศสำหรับนำไปปรับปรุงแก้ไขระบบการบริหารงานให้ดียิ่งขึ้น ผลการวิจัยดังกล่าวนี้มีความสอดคล้องกับผลการศึกษาของ มนต์ชัย สงฆ์ประชา (2547) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องการนำนโยบายจัดเก็บขยะกรุงเทพมหานครไปปฏิบัติ: ศึกษาเฉพาะกรณีเขตหนองจอก เขตลาดกระบัง เขตพระโขนง กรุงเทพมหานคร ผลการศึกษาของ ทองใบ สุธาจารี (2536) ซึ่งได้ศึกษาการนำนโยบายของวิทยากรไปปฏิบัติ: กรณีศึกษาสภวิทยาลัยอีสานใต้ และผลการศึกษาของ Robert R. Sebling (1977) ทำการศึกษาถึงปัญหาที่ทำให้ นโยบายความร่วมมือระหว่างมหาวิทยาลัยของรัฐกับกรมสวัสดิการสังคมในประเทศสหรัฐอเมริกาล้มเหลวลง

9) **ด้านวัตถุประสงค์ของนโยบาย** เป็นปัจจัยที่มีส่งผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายการศึกษาไปปฏิบัติในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดชัยภูมิ สาเหตุที่เป็นเช่นนี้เพราะว่า วัตถุประสงค์ของนโยบายเป็นสิ่งที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้กำหนดไว้โดยอธิบายให้ทราบว่า

องค์กรต้องการจะให้เกิดผลลัพธ์อะไรจากการดำเนินงาน เมื่อมีการระบุวัตถุประสงค์ของการดำเนินงานไว้ชัดเจนย่อมทำให้มีการจัดสรรงบประมาณ บุคลากร วัสดุอุปกรณ์ เพื่อทำให้เกิดผลลัพธ์ตามวัตถุประสงค์ ดังนั้น ความชัดเจนของวัตถุประสงค์จึงส่งเสริมสนับสนุนให้การนำนโยบายการศึกษาประสบความสำเร็จ จะเห็นได้ว่าผลการวิจัยครั้งนี้มีความสอดคล้องกับผลการศึกษากิตติ บุนนาค (2536) ซึ่งได้ศึกษาการนำนโยบายที่มีมูลค่าเพิ่มไปปฏิบัติในโรงแรมระดับชั้นหนึ่ง และโรงแรมระดับชั้นสองในต่างจังหวัดจำนวนหนึ่ง ผลการศึกษาของ Pual Attewell and Dean R.Gerstein (1979) ซึ่งได้ทำการศึกษาได้ความล้มเหลวของการนำนโยบายการบำบัดผู้ติดยาเสพติดไปปฏิบัติในประเทศสหรัฐอเมริกาและสอดคล้องกับแนวคิดทฤษฎีของ Paul Berman (1978)

10) ด้านมาตรฐานของนโยบาย เป็นปัจจัยที่มีส่งผลกระทบต่อความสำเร็จของการนำนโยบายการศึกษาไปปฏิบัติในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดชัยภูมิ สาเหตุที่เป็นเช่นนี้เพราะว่า นโยบายที่มีลักษณะมาตรฐาน ชัดเจน เกิดจากการมีส่วนร่วมของทุกฝ่าย ย่อมเป็นนโยบายที่มีทุกคนให้ความสำคัญและพยายามจะทำให้เกิดประสิทธิภาพ คุณภาพ และประสิทธิผล นโยบายเป็นสิ่งที่บ่งชี้ถึงแนวทางการดำเนินงานขององค์กรว่าต้องการที่จะทำอะไร อย่างไร นโยบายจึงเป็นเครื่องมือการบริหารที่สำคัญขององค์กรและทำให้องค์กรมีการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ที่ได้กำหนดไว้ จะเห็นได้ว่าผลการวิจัยครั้งนี้มีความสอดคล้องกับผลการศึกษากิตติ บุนนาค (1975) และ Wescher, Lois F. (1982)

11) ด้านความสอดคล้องของการปฏิบัติ เป็นปัจจัยที่มีส่งผลกระทบต่อความสำเร็จของการนำนโยบายการศึกษาไปปฏิบัติในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดชัยภูมิ สาเหตุที่เป็นเช่นนี้เพราะว่าเมื่อองค์กรได้กำหนดนโยบายไว้ชัดเจนแล้ว หากบุคลากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีการบริหารงานให้สอดคล้องกับนโยบายที่ได้กำหนดไว้ย่อมทำให้นโยบายขององค์กรเกิดผลลัพธ์ตามที่ต้องการ ตรงกันข้าม เมื่อกำหนดนโยบายเกี่ยวกับการศึกษาไว้แล้ว หากผู้ปฏิบัติไม่ได้ปฏิบัติตามให้สอดคล้องกับนโยบายหรือไม่นำนโยบายไปปฏิบัติ ความสำเร็จในการนำนโยบายการศึกษาไปปฏิบัติย่อมไม่เกิดขึ้น ดังนั้น ผู้นำนโยบายไปปฏิบัติต้องแน่ใจว่าสิ่งที่นำไปปฏิบัติมีความสอดคล้องกับนโยบายขององค์กร ผลการวิจัยดังกล่าวนี้มีความสอดคล้องกับผลการศึกษากิตติ บุนนาค (2549) ซึ่งได้ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการนำนโยบายกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาไปปฏิบัติ และสอดคล้องกับแนวคิดทฤษฎีของ Larson (1980) และ Willilams (1971)

5.3 ข้อเสนอแนะ

5.3.1 ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

ข้อเสนอแนะจากผลการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าเฉลี่ย

1. ผู้บริหารขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดชัยภูมิควรกำหนดนโยบายและนำนโยบายไปปฏิบัติเพื่อเพิ่มประสิทธิผลของนโยบายการศึกษา เนื่องจากผลการวิจัยพบว่าประสิทธิผลของนโยบายการศึกษามีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง

2. ผู้บริหารขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดชัยภูมิควรกำหนดนโยบายและนำนโยบายไปปฏิบัติเพื่อเพิ่มความสำเร็จในการโอนการจัดการศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดชัยภูมิ เนื่องจากผลการวิจัยพบว่าความสำเร็จในการรับโอนการจัดการศึกษามีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง

3. ผู้บริหารขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดชัยภูมิควรสนับสนุนและช่วยเหลือเพื่อพัฒนาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดชัยภูมิใน 10 ด้านต่อไปนี้คือ (1) งบประมาณ (2) บุคลากร (3) วัสดุอุปกรณ์ (4) ระบบการบริหารงาน (5) ความร่วมมือของบุคลากรระหว่างสถานศึกษากับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (6) ทักษะคติของครูและผู้บริหารสถานศึกษา (7) การพัฒนาบุคลากร (8) วัตถุประสงค์ของนโยบาย (9) มาตรฐานของนโยบาย และ (10) ความสอดคล้องของการปฏิบัติ เนื่องจากผลการวิจัยพบว่าปัจจัยดังกล่าวมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง

ข้อเสนอแนะเพื่อยกระดับประสิทธิผลของนโยบายการจัดการศึกษา

1. ผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควรพัฒนามาตรฐานของนโยบายเพื่อเพิ่มประสิทธิผลของนโยบายการศึกษาขั้นพื้นฐาน เนื่องจากผลการวิจัยพบว่ามาตรฐานของนโยบายเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลเชิงบวกต่อประสิทธิผลของนโยบายการศึกษา

2. ผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควรทำให้เกิดความสอดคล้องของการปฏิบัติ เพื่อเพิ่มประสิทธิผลของนโยบายการศึกษาขั้นพื้นฐาน เนื่องจากผลการวิจัยพบว่าความสอดคล้องของการปฏิบัติเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลเชิงบวกต่อประสิทธิผลของนโยบายการศึกษา

3. ผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควรพัฒนาระบบการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้เป็นระบบยิ่งขึ้นเพื่อเพิ่มประสิทธิผลของนโยบายการศึกษาขั้นพื้นฐาน เนื่องจากผลการวิจัยพบว่าระบบการบริหารงานเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลเชิงบวกต่อประสิทธิผลของนโยบายการศึกษา

4. ผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดกิจกรรมเพื่อปรับทัศนคติของครูและผู้บริหารสถานศึกษาให้มีทัศนคติที่ดีต่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อเพิ่มประสิทธิผลของนโยบายการศึกษาขั้นพื้นฐาน เนื่องจากผลการวิจัยพบว่าทัศนคติของครูและผู้บริหารสถานศึกษาเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลเชิงบวกต่อประสิทธิผลของนโยบายการศึกษา

5. ผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควรพัฒนาความรู้และทักษะการปฏิบัติงานของบุคลากรในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อเพิ่มประสิทธิผลของนโยบายการศึกษาขั้นพื้นฐาน เนื่องจากผลการวิจัยพบว่าการพัฒนาบุคลากร เป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลเชิงบวกต่อประสิทธิผลของนโยบายการศึกษา

ข้อเสนอแนะเพื่อยกระดับความสำเร็จในการรับโอนการจัดการศึกษา

1. ผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควรพัฒนามาตรฐานของนโยบายเพื่อยกระดับความสำเร็จในการรับโอนการจัดการศึกษา เนื่องจากผลการวิจัยพบว่ามาตรฐานของนโยบายเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลเชิงบวกต่อความสำเร็จในการรับโอนการจัดการศึกษา

2. ผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควรปรับทัศนคติของครูและผู้บริหารสถานศึกษาเพื่อยกระดับความสำเร็จในการรับโอนการจัดการศึกษา เนื่องจากผลการวิจัยพบว่าทัศนคติของครูและผู้บริหารสถานศึกษาเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลเชิงบวกต่อความสำเร็จในการรับโอนการจัดการศึกษา

3. ผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควรแสวงหาแนวทางเพื่อเพิ่มงบประมาณให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อยกระดับความสำเร็จในการรับโอนการจัดการศึกษา เนื่องจากผลการวิจัยพบว่างบประมาณเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลเชิงบวกต่อความสำเร็จในการรับโอนการจัดการศึกษา

4. ผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควรทำให้เกิดความสอดคล้องของการปฏิบัติ เพื่อยกระดับความสำเร็จในการรับโอนการจัดการศึกษา เนื่องจากผลการวิจัยพบว่าความสอดคล้องของการปฏิบัติเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลเชิงบวกต่อความสำเร็จในการรับโอนการจัดการศึกษา

5. ผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควรพัฒนาระบบการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดชัยภูมิให้เป็นระบบยิ่งขึ้น เพื่อยกระดับความสำเร็จในการรับโอนการจัดการศึกษา เนื่องจากผลการวิจัยพบว่าระบบการบริหารงานเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลเชิงบวกต่อความสำเร็จในการรับโอนการจัดการศึกษา

5.3.2 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาอิทธิพลของทรัพยากรและความสามารถขององค์กรประเภทอื่น ๆ ที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จในการนำนโยบายการศึกษาไปปฏิบัติในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยการประยุกต์ใช้ทฤษฎีวิเคราะห์องค์กรบนพื้นฐานของทรัพยากร (Resources-Based View of the Firm)
2. ควรมีการศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จในการนำนโยบายการศึกษาไปปฏิบัติโดยการประยุกต์ใช้เทคนิคสถิติอื่น ๆ ที่มีความเหมาะสมและมีประสิทธิภาพมาก ได้แก่ เทคนิคการวิเคราะห์สมการเชิงโครงสร้าง (Structural Equation Modeling)
3. ควรนำกรอบแนวคิดและตัวแปรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ไปวิจัยซ้ำในบริบทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดอื่น ๆ เพื่อพิสูจน์ความมีนัยสำคัญของตัวแปรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้
4. ควรขยายขอบเขตด้านพื้นที่และประชากรให้ครอบคลุมพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือและทำการเก็บรวบรวมข้อมูลจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแต่ละแห่งโดยใช้แบบสอบถามเพียง 1 ฉบับ โดยกำหนดให้ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลหรือปลัดเทศบาลตำบล เป็นผู้ให้ข้อมูล